

EKMEKLERİ İSRAF ETMEYELİM

Hayat ne tuhaf değil mi? İnsanlar ekmeğin kıymetini bilmiyorken savaştan kaçanlar ekmeğe arıyor. Suriye'den kaçanlar gibi... Biz burada sıcak evimizde tika basa yerken onlar orada kuru ekmeğe muhtaçlar. Biz taze ve sıcak ekmeğe şükretmezken, bayatladı deyip hemen çöpe atarken onları hiç düşünmüyoruz. Savaştan kaçanları, yetimleri, öksüzleri, sokaklarda çaresiz gezenleri... Endonezya'yı, Afrika'yı, açlıktan ölen masum çocukları, bir kuru ekmeği dahi bulamayıp bebelerine süt emziremeyen anaların çaresiz gözyaşlarını ve bebeleri kucaklarında can verirken attıkları sessiz çığlıklarını... Bunların hiç birini düşünmüyoruz. Eğer bunları biraz bile düşünüyorsa olsaydı günümüzde hâlâ ekmeğe çöplere, duvar diplerine, yol kenarlarına atılıyor olmazdı.

Biz sofraya oturmayız ekmeğe bayat iken. Biraz kuruyan ekmeği sıcak çorbamıza doğramak yerine çöpe atarız hemen. Evsiz barksız, aç susuz insanların da bizimle aynı havayı soluduğunu unuturuz dört duvarımızın güvenli kapıları arkasındayken. Küçük midemiz yarım ekmeğe doyar doymasına da şu gözümüz bir türlü doymaz nefsimizden. Bir alacaksak üç alırız. İki yetecekken dört alırız. Artan ekmeğe ne olacak peki? Onların yeri belli: Hoooooop çöpe!

Bir alacakken iki almak değil mesele. İki de alalım, dört de alalım. Ama fazladan aldıklarımızın yeri gerçekten belli olsun artık. Çöp değil ki ekmeğin, o kutsal nimetin yeri! Fazladan alalım imkânımız varsa. Bir fakirin, bir yetimin, bir açın midesine gidiversin de layık olduğu yeri bulsun ekmeğe. Ayak altı olmasın, başlarımızın tacı olsun ekmeğe. Ekmeği israf etmek yerine etrafımızdaki ihtiyaç sahiplerine vermek zor değil. Madem fazladan ekmeğe almaya yetecek paramız var ve fazla gelen ekmeği çöpe atacağız, öyleyse o ekmeği fazla alıp ihtiyacı olanlara verebiliriz.

Her insan hata yapar. Önemli olan bu hataya bir "Dur!" diyebilmek ve başkalarının da hata yapmasını önleyebilmek için çaba göstermektir. Bunun için ekmeğe israfının önlenmesi amacıyla sokaklara, okullara hatta fırınlara afişler asılabilir. Okullarda ara sıra bilgilendirmeler ve hatırlatmalar yapılabilir. Ekmeğe kutuları da güzel fikir ama ekmeğin o kutulara atılması yerine taze iken birilerine ulaşması bence daha anlamlı olur.

Bir ekmek demek yüzlerce kişinin tarlada, harmanda, değirmende, fırında yüzlerce kez emek çekmesi demektir. Bir ekmek demek ülke sermayesinden milyonlarca lira demektir. Bir ekmek, bir yetimin beklide üç öğün katıksız yiyeceğidir. Bir zengin için çok şey ifade etmeyebilir belki ama bir yoksul için eşsiz bir mücevherdir ekmek. Bir bebe için annesinin sıcaklığından sonra ihtiyaç duyduğu ilk şeydir. Yüzyıllardır süregelen savaşlar, ölümler de aslında bir parça ekmek için değil midir? Evsiz barksız biri için altına sığınabileceği bir çadır bir saraya eşdeğerken kuru da olsa bir parça ekmek onun en lüks yemeğidir.

Kısacası ekmek; dünyadaki hiçbir yiyecek ile kıyaslanamayacak kadar eşsiz, hiçbir hazine ile değiştirilemeyecek kadar kıymetli ve Yüce Allah tarafından insanlara gönderilmiş en kutsal nimetlerden biridir. Bütün bunları bilelim, ekmeklerin israf olmaması için duyarlı olalım. Unutmayalım ki ekmek en kutsal nimettir ve yeri çöp kutuları değil başlarımızın üzeri olmalıdır!

Elif YALAZ
Cumhuriyet Ortaokulu 6/B
ŞANLIURFA
TÜRKİYE MANSİYONU